

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Sychowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości „R.(...)” Sp. z o.o. w M.

przeciwko M. P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 stycznia 2008 r.,

zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 lipca 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 20 lipca 2007 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanej M. P. od wyroku tego Sądu z dnia 5 kwietnia 2007 r., wobec tego, że zawarty w niej wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania nie zawiera uzasadnienia.

W zażaleniu na wymienione postanowienie pozwana zarzuciła „błądną ocenę całości złożonej skargi kasacyjnej w części dotyczącej uzasadnienia zarówno podstaw kasacji jak i wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania” i wniosła o „zmianę zaskarżonego postanowienia i skierowanie złożonej skargi kasacyjnej pozwanej do rozpoznania poprzez nadanie jej biegu”. Skarżąca zarzuciła, że Sąd Apelacyjny błędnie przyjął, iż przedstawione w skardze kasacyjnej uzasadnienie odnosi się wyłącznie do podstawy kasacyjnej, nie stanowi zaś uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wbrew temu, co utrzymuje skarżąca w zażaleniu, w części wniesionej przez nią skargi kasacyjnej nazwanej „uzasadnienie” zawarte zostało wyłącznie uzasadnienie podstawy kasacyjnej (którą stanowi naruszenie art. 381 k.p.c.), brak jest zaś tam uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca nie ma na uwadze, że uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.) powinno nawiązywać do okoliczności wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i konkretyzować przynajmniej jedną z tych okoliczności. W tym ostatnim przepisie wymienione bowiem są okoliczności uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżąca wprowadziła powołała we wniesionej przez nią skardze kasacyjnej przepis art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., według którego Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, ale przepis ten, oczywiście błędnie uczyniła podstawą przytoczenia podstawy kasacyjnej (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.). Nie wskazała przy tym żadnych okoliczności występujących w sprawie, które wskazywałyby na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów. Taka konkretyzacja wymienionej w ustawie okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest zaś niezbędnym warunkiem uznania, że skarga zawiera uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania.

Wobec powyższego należało uznać, że Sąd Apelacyjny trafnie przyjął, że wniesiona przez pozwaną skarga kasacyjna nie zawiera uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, co stosownie do art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. uzasadniało odrzucenie skargi. Zażalenie jest zatem niezasadne i na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 1 k.p.c. podlega oddaleniu.